

Liber II.

puris orationib⁹ ad eius miam p̄fugi amus. Sciend⁹ tñ q̄ deū vincimus si eius flagella fine mortu⁹ sifferam? Scđo p̄imū vīcimus si imūrīs fati gati malū, p̄ malo nō reddamus. Tercio dyabolū vīcimus, si p̄suasionib⁹ eius per fortē resistentiā aditū denega mus. Quarto in ūdū vīcimus si lumē vere fides teneamus. Qui eī pfecte credit deū & futurā vitā, mundū istū pui pendit. Quinto carnē vīcimus si du rī laborib⁹ eius desideria exhaustis, dīcente aplo. Si spū scā carnis mortificaueritis vīneris. Sexto nosip̄ los vīcimus si p̄zrevoluti renūciātes dīnewlūtati nos p̄oia p̄formam? Septimo bōa op̄a vīcimus si ex fēcīti assuefactōe ipsa trahamus in affectū. Deīn sequit̄ de cumulo p̄mioꝝ, vi qui p̄dicta oīa vicerit qđ & quantū apud deū de p̄mio ex hoc p̄seq̄tur. Sūt aut̄ septē premia in apoca, posita, q̄ vīctorib⁹ istis sunt p̄missa. Primo devi ctozia q̄ deū vīcimus dī in apoc. Qui vicerit dabo ei sedre mecum in throno meo, vt sicut p̄ flagellā videbar aduersari, p̄ intimā vīione dī, mecum p̄petuo p̄solari. Scđo vīcētib⁹ p̄rīos, p̄mitti temissio oīm pctōꝝ cū dī ibidē, qui vicerit vestib⁹ albīs induet. Un dīs dīserit̄ hoīb⁹ pctā eozū, s. nō reddentes malū, p̄ malo, dimittet w̄ bis p̄ celestis pctā vestra, dimissis aut̄ pctis relinquit̄ dealbati. Tercio in vīcētib⁹ dyabolū, p̄mittit̄ p̄cipiatō bo noꝝ oīm que dīs meruit in sua passiōne. Un in apoca, vīcenti dabo edēte de ligno vite qđ est crux xp̄i, in q̄ p̄pendit̄ vita nēa, & est uenīēs p̄missio Dignū est ut q̄ p̄vītutē xp̄i ac crucis & passionis eius, omnib⁹ p̄suasionib⁹ dyaboli viriliter resistit, fructus etiāz p̄cipiat in eternū. Quartovīcentib⁹ mundū, p̄mittit̄ eterne dānatōm̄s ena

Dīst. III. Ca. VII.

sio. Un itēp̄ in apoca. Qui vicerit nō ledeſ a morte scđa, hoc est nō dānabit̄ in inferno. Cū autē duplex sit mōs, culpe & pene, mortē culpe p̄ pctā mori talia incurrimus, mōs & pene est dānatio q̄ est mōs scđa. Quintovīcentib⁹ tib⁹ carnē p̄p̄riā p̄mittit̄ spūalis p̄solatō. Un ibidē in apoca, vīcenti dabo manna abscōditū, qđ nemo scit nisi q̄ accipit, dignū quippe est ut qui p̄p̄t deū dulcedine carnis respuit, dīne p̄solatōnīs dulcedie p̄soleſ. Sextovīcentib⁹ semetip̄sos, p̄mittit̄ tam p̄ntis vite q̄ future sublimatio singularis. Un in apoca, Qui vicerit seīpm̄ faciā illū columnā in templo meo, & est digna p̄missio, nā sicut oīa victoria maior est illa q̄ homo serotū vīcīt intus & extra, dicente sapiente, qui dīnaf aīo suo fortoꝝ est expugnatorēzbiū, ita talibus maius p̄mīū, p̄mittit̄ ut in via hac cest̄ p̄terant̄ & in patria glōfius sublīment̄. Septimovīcentib⁹ hoc est i bonis opib⁹ laborantib⁹ p̄mittit̄ oīm predictorōꝝ tam p̄ntium q̄ futuroꝝ copiosa p̄missio. Un p̄cludit̄ in apoca, Qui vicerit possīdebit̄ hec & ero illi dīs & ipse mihi erit filiū, q. d. Qui de p̄dictis vīnu vicerit vīnu p̄remiū hēbit, qui aut̄ oīa vicerit oīa p̄mia habebit, & ea cū deo manens in eternum possīdebit.

Filius

Sire desidero q̄re deus electos suos p̄mittit̄ diuersis temptatio nib⁹ & tribulationib⁹ in hoc mōdo temprari & tribulari, vt̄ sit salubre temptationes sufferre.

Caplīm VII. Pater

Sire debes qđ sustinere tēptatōes atq̄ eis re sistere salubre ē, nā multa bona p̄seq̄ē hō ex sufferentia tēptationū, qz ipse p̄ tribulatōes & tēptatōes p̄baſ & purō. E.j.

Liber II.

gaf exercitaf eruditif t hūliaf , pbatue
aut qz qcquid durare d3 diu,pbari so
let si durabile sit t oē nobile t cap,pba
tur si valeat sicur d3. ita virtus hois bo
ni q nobilissima ē t q in ppetuū duras
red3. tempratōe,pba. si cōstātis sit t dōs
pbat amicos suos aduersitate si fidelis
ter in ipa pseuerauerit. **U**n dī sapieſ
Glāſa figuli,pbat fornax t hoies iuſtis
tēptatio tribulatiōis **E**t thobie dī Q
acceptus eraſ deo nccē erat ut tēptatō
pbarer te. **D**urgaf etiā hō a pctis per
tribulatiōem tēptationis ut dignus fi
at glorie celeſtis celeri introit. ne post
mortē idigeat grauius t diuitius pur
gari. **U**n in apocal. dī Ego quos amo
arguo t castigo **D**urgaf etiā hō vt ma
ioris gē capax fiat. sic uiriz obscurū
tergit ut aprioris luminiſ sit capax. ex
ercitaf etiā hō p tēptationes. ut agili
or t pmptioſ fiat ad opa iuſticie t vnu
rum exercitia qz in statu pſolationis so
la qes mētis t studiū deuotōis vīteba
tur ei sufficere ad ſūmā pfectionē. que
iō ei ad tps ſubtrahit ut dīſcat in alijſ
virtuz ſtudijſ exerceri. nā religiosus
nō tm in qere deuotōis t dulcedie cō
ſolatiōis ſpūalis ſed etiā in labore cer
tamimis t exercitio bone actionis qre
re d3 ſtudiū pfectōis t merēdi occasi
onē. **E**rudif g hō tēptationib⁹ ut non
imitaf tm expientq ſolatiōnū ſi ſi
duciā hēat ad deū. nā ſicut qdā rutes
in via dei q ſtatū ſubtrahi ſibi ſentiunt
pſolatiōis expiētiam aīo p̄cidūt credē
teſa ſe deū eē auerſum p grāz. vult at
dñs erndire nos p ſubtractōe ſolati
onis t innici vītati scripture t fidei po
tius qz nē qlicuq expiētie qz ſi dōs nō
hēret meritū ſi in ſola expiētia pſiffe
ret t ſpes ſi iā teneref expiētia ſpes nō
eēt. p patiam aut in ſolatiōm scripture
rap porius qz p expiētia ſpēm hēam?
credenſ deū nūq auerti a nobis p̄

V Dist. III. Ca. VII.

grām. Q̄dū volūtas nēa a teo non est
auersa p̄fensū p̄cī. vel torporē negli-
gentie. **E** Hec eī sunt ḫa testimonia
gratiae dei iusticia in voluntate et opa-
tione. veritas dei s̄m. p̄missiones facie-
scripture que p̄mittit nobis vitā et et
nā si mādata eius obseruenus. Toli-
ḡ diffidere quicūq̄ eō religio fūstis o-
latio interne dulcedim̄s tibi subtrahi-
tur q̄sī d̄s derelinqt̄ te vel bona sp̄a ha-
nō fint accepta ei s̄z reuertere ad illa te-
stimonia et solare in iphis. s. vt p̄fidas
vitari dei q̄dū tu nō discedis ab cop-
assensum p̄uaricatōis mādatōe eius.
q̄ ip̄e nō derelinqt̄ te p̄ p̄cipiatōe sua
nō em̄ eligimus eū s̄z elegit nos. q̄ pri-
or dixerit nos et nō deserit se nō deseret
tesq̄ etiā dilexit nos nōdū existentes
ei p̄ p̄cī. **D** Deīn elegit et dilexit
nō ppter nos s̄z ppter seih̄m ex sola bo-
mitate sua et ppter hoc etiā suabit nos.
hūiliat etiā nos d̄s p̄tēptionē tribu-
lationis. vt agnoscamus q̄d simus et
nobis ne extollam̄ de eo qđ a teo acce-
pimus. **D**e iphis etiā bonis humiliati
videntes q̄ nēa nō sunt sed dei q̄n et
q̄dū voluit dedit nobis ex gēa sua non
ex meritis nēis. **E**t norandum q̄
marie ppter elatiōe mētis soler d̄s et
mittere diabolū tēprare hōles. sic tū p-
mittit nonvt interimat s̄vt studia et
hūiliat. **D**e quo beatus gre. q̄. moral-
ific dī. **P**lerūq̄ dū v̄tutū fructus fecū
de reddimus dū c̄tinua p̄ speritate pol-
lemus aliquātulū mēs erigī. vt a sc̄p-
sa existere bona q̄ h̄z arbitref. q̄ nimil
rū bona antiquis hostis maliciose pro-
creare appetit. s̄z hoc d̄s nō misi sibi benig-
ne p̄mittit vt dū mēs tēpratōe pulsan-
te in bonis q̄b gaudebat c̄cuti infi-
mitatis sue debilitate p̄gnita i spe dīm
ad iutorū robustius solide fitq̄ mira
dispensatōe pietatis vt vñ malignus
hostis cor tēprat vt interimat. iñ mīse

Liber II.

Dist. III. Ca. VII.

ricors conditor hoc eruditat ut vivat.
Qui etiam fiducies mentis plerumq; tur-
bat. eo ipso foris q; resistete deo vsq; ad
interitum bony corda non vulnerat. q; ppe il-
la seire q; ministris quantu nccē est ut te-
pationib; erudita solidenf. ne ea q; a
gut bona suis virib; tribuat. ne in secu-
ritatis torpore se deserat et a formidinis
accinctoe dissoluat. sed ad pfectus sui
custodiā rato solerius inuigilat. q;to
se aduersariū stare in acie tēptatōnū
videt. hec gre. Sepe namq; dū viri iusti
aīus in virtutib; pficit. ex illo pfectu rcī
tudis quadā vana gla tangit et in tumo-
re prie psumptōnis eleuaf. s; pedito-
rē subleuatū in pspisām subita pcu-
ti tēptatōe pmittit. ut suā infirmitatē
pboveri agnoscat et de virtutib; hñtis
no psumat. Qd̄ bea. gre. xxvij. mo. iā
gific di. Sepe dū viri iusti aīus in ip-
sa intentōis arce pfitit. dū ab oī mura
bilitatis spfione se colligit. dū quicqd
in se supflue ab horis pmit. ipsa fuerit
tudis gla tangit et in tumore prie pre-
sumptōnis eleuaf. q; ei magna agit q;o
nis de se huilia sentiat. scit tñ magna
esse q; agit. nā si magna eē nescit. ea p/
culdubio mīme custodit. q; dū custodi-
te negligit aut in eis minus pficit aut
ea funditus aītit. duz g; nēa opa scire
nccē est ut custodiamus. ex ipsa eoz
scia elatōnis aditus pādīt et ad opan-
tis co culpe manus admittit q; avastā
terpiat. mira aut dispensatōe agit ut
pedito rē subleuatū pspisām subito
pcuri tēptatōe pmittat. q; tenus semet
ipm in infirmitate verius videat. et ab
eo quē de virtutib; psumperat iā te se/
met ipso melior elatōis fastu descēdat
q; nā etiā v heliu d;. depone magnitudi-
ne tuā abs tēptatōe et oēs robustos
fortitudine. Robusti q; ppe sunt mortis
cordis cū nulla nisi q; virtutis sunt senti-
unt sed magnitudinē et robustos mot?

depomimus q; pulsante virtō cogimur
pensare qd sumus. robustos motus de-
ponimus q; nō iā virtute attollimur s;
in culpa psentiendo obzu de ipsa q; q;
timur infirmitate formidamus. f
Qultū nāq; de se pfitit q; sibi adhuc
vires suppetere pspicit. iā sibi fiduciā
sanitatis arrogat. iā se ydoneū etiā ad
cūcta virtutū culmina q; sola cogitatiōe
pcepit putat. s; cū hūc tēptatio subi-
to suborta trāsuerberat eas q; nate de
virtutib; fuerat elatas cogitatōs fundit?
turbat q; securā vzb; inopiatū hostis
ingredit et repētino gladio supborz ei
uiū colla ferunt. mīl g; tūc mīl p̄tinu
us lucus agit dū capta vrb̄sa ī et mag-
natop suo gla cede interueniēt evacu
af. Unū nūc d;. depōe magnitudinē trā
ac si apte diceref. Qē qd intrinsecus
de bona actōe intumueras reprime. et
cordis motus quos ex rcō opere robu-
stos hñeras depone. q; ipsa iā aduersi-
tatis tēptatōe pfiteras q; frusta prius
de te magna elatus esīabas. q; vīz ma-
gnitudo idcirco absq; tribulatōe depo-
nēda d;. q; nīmīz cū tēptatōe humili-
tas pficit. pspa ē ipsa aduersitas que
mentē ab elatōe custodit s; tñ fine ma-
gna tribulatōe no agit. cū tranquilla
mēs irruēte tēptatōe q; repētino hostie
turbat. ipa nāq; tēptatōis aduersitas
dū se mēti inserit. q; dā in illa tñbras
gignit. eāq; obscuritas sue amaritus
dine turbat. q; apō se dudū dulcedine
virtutū irradiate claruerat. vñ et aperte
subd;. Ne p̄trahas noctē vt ascēdant
ppli. p eis q; ppe nox. p̄trahif. cū subor-
ta de tēptatōe tristitia p̄solatiōe p̄cita
no finit. nā dū mēs posita in tēptatōe
pfiterat q; avutris sue pristina solidi-
tate repellit supductis merorib; q; si q;
busdā tñbras cecaf. atz oī luce gaudi
eius ocl̄s claudit dū sollicite trepidat
ne hoc qd deesse dudū cepat funditus

E. q.

Liber

II.

Dist. III.

Ca. VII.

amittat mō tranq̄llitatē suā. qz pdidit
dolz mō nevsq ad prava opa corruat
primescit mō in quo culmine steterat.
meminīt mō in quo vñitioꝝ pñudo iaceat
at p delectatōe attēdat mō ad ēsumē
das vires se reparat. mō se eas posse resu
mere qñi vñitū sā fructusq despat. Cū
qz ad dictā mētē multiplices cogitati
ones pdeut hāc qñi in nocte pñlī pñur
gētes pñmūt. quos nñmiz pñlī ne p se fz
dine ptectōis auxiliū pñlēta subigere
se posse pñupserat cū dñcebat. ptector
meus et in ipso sperabo subiçies pñlos
sub me Sanctis qñpe mētibꝫ pñlī subi
gunt. cū ab eis p districte severitatis
pñtū cogitatōes stulte dissiliūt. vt nō
abrupta fantasmatu rapiat fz rōmī sub
vite a corde hñile pñqescat. hæc gre. G
Et sciēdū pñ donū spñssanci qñi tri
buat hñibꝫ ad aīe pfectū. tñ cuz aliqz
incipit de hoc iminēte pñsumere hæc ea
dē gēa vñilitet sibi subrrahif ac tēptaf
vt pñsumēti de se qñtū in se infieret oñ
daz. tūc eī vñ recognoscimus bona nēa
vñ fint. q hæc qñi amittēdo sentimus qz
a nobis sūari nō pñt. De hoc greg. q.
moral. sic dī. Donū qñpe spñs vt men
tē pñtra singula queqz tēptamēta erudi
af in se pñtētutibꝫ tpat vt hñstulticiaz
sapiam. hñebetudinē intellectū. hñ pñci
pitatiōe zñfiliū. hñ timorē det fortitudi
nē. hñ ignorantiā sciam. hñ duritiā pie
ratē. hñ supbiā det timorē. hñ nñnūqz
dū mēs nēa tātī muneris plenitudine
atqz vñtate fulcif si ñtinua i his secu
ritate pñmif a quo sibi hæc fint obliuif
cif seqz a se putat hæc qd nunqz sibi ab
esse pñderat. vñ fñrt aliqñ se hæc eadē
gēa vñilitet subrrahat. q pñmenti vt
inqñtū in se infieret oñdar. tūc eī vñ
cognoscimus bona nēavñ fint. qñ hæc
qñi amittēdo sentimus. qz a nobis sūa
ri nō pñt. ad hoc itaqz intimāde hñili
tatis magisteriū fit plerūqz. vt irruēte

articulo tēptatōis tāta stulticia nēam
feriat. vt pñrbata mēs qñlī et malū im
nētibꝫ obuietel hñ tēptatōem qñ le p
paret ignorat. fz hac ipsa stulticia pñ
dēter erudit. qz vñ ad momētū despit
eo postverius quo q hñilius sapit et sa
pientia vñ qñi amittif in certius possi
det. aliqui dū sublīa intelligēto in elaci
one se aīmūs erigit. in rebz imis et vñ
rībꝫ graui ebetudinē pigrescit vt repēte
cē sibi imā clausa videat q pñp sūma
penerrabat fz et lēciāa ebetudo inelle
ctū nobis dū subrrahit suat qz dū ad
momētū cor hñiliar verius ad sublīa
intelligenda pñmerat. Aliqñ dū cūcta
nos agere pñfiliū grauitate gaudemus
pulsante cē emergētis articulo. pñcipi
tatē subita rapim. qz nos spñ disposite
vixisse credimus. repēce irima pñfisiō
vastam. fz tñ eiusdē eruditōe pñfisiō
discimus. ne nēis viribꝫ nēa pñfiliū tri
buamus. ac tāto maturius ad granita
tē restringim. qñto ad hāc qñi amissaz
redimus Aliqñ dū mēs fortiter aduer
sa pñtēnit. subortis aduersitatis euētibꝫ¹
hāc metus vñlemēs pñcutit. fz pñbūc co
cussa discit cui turbaꝫ q in qñbusdā fo
titer stertit. a tāto post validius fortini
dinē retinet. quāto hāc irruēte formi
dine sibi iaꝫ qñi elapsam videt Aliqñ
dū magna nos scire gaudemus repē
te ignoratiē cecitate torpescimus. sed
quo ignoratiā mētis oculus ad momē
tū claudif eo post ad sciam vñ sapit.
vt nñmiz flagello sue cecitatis erudit
sciat ipm a quo hñat Aliqñ dū religio
se cūcta disponimus dū pietatis vñse
ra plene nos hñe gratulam. qdā mētis
duricia irruēte pñcutim fz qñi obdurati
cognoscimus. cui pietatis vñs lēctū
eta recipif. dū qñi amissa aplius ama
tur Aliqñ dū subiectū se dñe formidi
aīmus gaudeat repente supbia tēptatē
rigescit. sed tñ valde mox tñmēs. qz n

Liber II.

met ad humilitatem. se ite p festinus in
flectit. et tanto bac solidi recipit q̄to
eius virtutis pondus q̄i amittendo pesa
vit. Circa hoc nobiscum disp̄satōe agit
ut mēs n̄a culpe q̄nq; pulsatōe ferias
nā eē se magna p viriū crederet. si nul
līvnc̄ earūdē viriū defectū intra mē
tis archana sentiret. s̄ dū tēptatōe ir
tuētē q̄tis et q̄ voltra q̄ sufficit fatigat̄
eīd̄ hostis sui insidias mūmentū hu
militatis oñdif. vñ se primefecit ener
mīrvel enormiter cadere. in d accipit
fortiter stare. tēptatus at n̄ solū vires
a quo accipit discit. s̄ q̄ta eas vigilā
tia fuet intelliget. Ixc gre. **D**ic̄ **S**ic
hoc p̄siderādū est q̄ nō nunq; iusti viri
nō solū tēprant̄ p̄vitia. s̄ etiā flagell̄
castigant̄. cū aut̄ tēprant̄ virtus pia di
spensatōe p̄ditoris agit ne de virtutib; i
q̄b; p̄ficiūt extollāt̄. cū nō flagellis ac
terūf admonenf ne mō blādiēre sei
ducant̄. dū illos virtia tēprant̄ p̄ficien
tes in eis virtutes huius. Flagella dū
illostēprant̄ surgētes in corde huius
mōrūluptates extirpāt̄. p̄ illa restin
gunt̄ ne intr̄fsecus extollanf. p̄ ista p̄p
mūn̄ ne qd ext̄fsecus appetat̄. Ista rā
git gre. xxiij. mo. sic vi. Aliqñ post p
fectiōtū nō solū tēprant̄ virtua. sed et
flagella castigat̄. cū aut̄ tēptam̄ virtus
pia dispensatōe nobiscū agit ne his
virtib; q̄b; p̄ficiūt extollam̄. cū flagel
lis alterim malis increpatib; admo
nemur ne mō blādiēte seducamur.
Vicia dū nos tēprant̄ p̄ficienes in no
bis virtutes causant̄. flagella dū nos tē
plant̄ surgētes in corde h̄i mōrūlupta
rates eradicant̄. p̄tēptant̄ a vitia disce
mūs qd de nobis p̄feriētia flagella co
gnoscimus qd de mō fugiamus. p̄ il
la restringim̄ ne intr̄fsecus extollam̄
p̄ ista p̄primim̄ ne qd ext̄fsecus ap
petamus. In hac ḡ vita dū sumus et fla
gell̄ attēti et aliquā virtus tēptari nccē ē

Dist. III. Ca. VII.

Sive em̄ in laborib; flagelloꝝ sine in
certānevitioꝝ nō solū nobis n̄a infi
mitas īnotescit. s̄ etiā in q̄ta v̄tute p̄
fecerimus agscimus. neō em̄ vires su
as in pace p̄gscit. si em̄ bella desuniv̄tu
tū exp̄mēta nō p̄deūt. Improvidus ē
miles q̄ forē se in pace gliaſ. neō q̄p
p̄ q̄tū p̄fecerit nisi iter aduersa p̄gno
scit. cū em̄ assunt. p̄spa cer̄m̄ viriū docu
mēta nō p̄nt. vñ scriptū ē. In die mā
davit dñs mīaz suā et nocte cāticū eī
declauit. q̄ vīz vñusq; sup̄m̄ domi in
tranq̄llitate grām̄ quietis p̄cipit. s̄ q̄
tū p̄cepit ī aduersitate p̄turbatōis oñt
Dēm̄s igē ferim̄ correptionib; et q̄tūz
p̄ficiūt agscimus. Un p̄xeliu d̄. ap
p̄inq̄uit corruptōi aīa eī. v̄ita illius
mortiferis. Lēptati igēvniūsciuſ̄ iu
sti aīa corruptōi a p̄inq̄re d̄. qñ eā ne
v̄tus possit extollere p̄flagella p̄pellit̄
qd sit ex p̄pria infirmitate sentire. cor
ruptōi vīc̄z appropinqt̄. q̄ ex suis sevi
tib; pditōm̄ p̄xim̄ n̄ ignorat et hoc qd̄
a pditōe lōge est nō fibi s̄ dñō tribuat̄
Appropinqt̄ nō mortiferis q̄ in infir
mitate carnis p̄xim̄ se p̄ctis morteꝝ
infirētib; respic̄. a q̄b; dīo mūtere tā
to magis lōge fit. q̄to se eis p̄xim̄ ex
suis meritis deplendit. Corruptioni ḡ
vel mortiferis appropinqt̄ est p̄sidera
ta infirmitate hūam̄tatis sue p̄ctōrē se
ex suis meritis cernere. arq; ap̄d se ar
rogātiā et p̄p̄t̄ vītib; nō hē. Quid
em̄ sumus si p̄ditoris n̄t̄. p̄rectōe dese
ramur. q̄ mīm̄ p̄rectio nunq; necāria
credūt̄ si sp̄ habeat̄. sed vīlt̄ plerūq;
subrahit̄ vt sibimetip̄i hō q̄si sine il
la nibil fit oñdif. Janus igē dei aliqñ
nobis p̄aduersa infinuat̄. q̄ etiā nesci
entes nos in p̄spis portat̄. q̄ destituti
dū cadere incipimus et tñ adiuti reti
nem̄. et doctrina sit q̄ in lapsu trepidā
mus et custodia q̄ in statu p̄maēmus.
nemo ḡ se alicuius v̄tutis estūmet etiā

E. iij.

cū qd fortiter quē si dīna p̄tectio dese
rat ibi repente eneruiter obzivit. vbi se
valēter state gl̄iabat. q̄ vñ quēq; ele
ctū suū dīna ḡēa tūc magna erudiendo
custodit cū q̄si p̄cutiēs deserit. dīr recte
Appropinquit aīa corruptōi eius t̄ vi
ra illius mortiferis vt quo se vībo vici
nū morti p̄ aduersa p̄siderat eo in cun
ctis q̄ fortiter erigit ad dīne spei mūni
mē fugiēs solidius vivat. hec gre. **I**
Notandū q̄ oīpotens dīs q̄busdā dat
maiora dona vītū. qdā dīo eis mīora
negat. dat etiā fortitudinē ad resistē
dū t̄ supandū maiora vītia. t̄ qdā mi
nora q̄ tñ nō valde noceat remanere p̄
mittit vt sp̄ aīmus eoz hēat vñ se r̄p̄
hendat t̄ in illis q̄ agere p̄ualet nō se ex
rollat. s̄ potius hūilier. De hoc dī gre.
iīs. moral. sic. dū mēs t̄ hostē accīgīt
q̄ alia vītia subigit alq̄s reluctat aliqñ
de culpa qd tñ valde nō nocet remane
re p̄mitit t̄ sepe mēs q̄ aduersa multa
t̄ fortia mīmū q̄uis magna intētio
ne inuigilet nō expugnat. qd dīna dis
pensatōe viriū agit. qd ex oī p̄e vīu,
vībo splēdens elatiōe subleueat t̄ dū in
se pñū qd r̄p̄hensibile vider s̄ tñ hoc
subigere nō valet. nequaq; fibi auctorit
atē tribuat in his q̄ subigere fortiter
valet. **U**n bñ dīr obscurens stelle caligi
ne eius. Stelle caligē q̄ p̄e h? noctis
tenebrāt qñ t̄ hi q̄ magis splēdent ad
huc de obscuritate culpe aliqd remen
tes sustinēt. vt iā magnavite claritate
luceat. tñ adhuc noctis reliqas nos
lētes trahat qd ad hoc sicut dictū est a
git. vt mens p̄ficiēs ad vītū iusticie
sue melius in firmitate robozef t̄ inde
vīus in bonis luceat vñ etiā nolentem
praua r̄p̄hensibilia hūiliter obscurens.
Un t̄ bñ cū in israhelitico p̄lo p̄cepta
p̄missiōis terra p̄tiref effram tribui.
chananeus gētīl p̄p̄s nō occisus factus
tributarius dīr. sicut scriptū ē. hic auit

chananeus ī medio effraī tributarins
Quid ei chananeus gētīl vīz p̄p̄s nō
vītiū fidelis significat t̄ sepe ī magnis vī
tibō terrā. p̄missiōis ī gredim. qz sepi
time de eternitate roboram̄ s̄ dū itera
cta sublimia vītia qdā p̄ua retinemus
q̄si chananeus vīuere ī terra nēa pcedi
mus. q̄ qñ tributarins efficit qz hoc ip
suū vītū qd subigere nō possimus ad
vīu nēa vītūtis hūiliter retozqm̄us
vt eo mēs te se t̄ ī lūmis hūilia fēiat
quo suis viriōs t̄ p̄ua q̄ appetit si ipug
nat. **U**n bñ rursū sc̄ptū ē he sunt gētēs
q̄s dīs reliqt vt in eis istal̄ crudiret.
Ad hoc nāq; qdā minīa vītia nēa reti
nēt. vt sepe nēa intētio sollicira ī certa
mēs sp̄ exerceat t̄ de eo vītūtia nō sup
biat quovivere ī se hostes p̄spicit. a q̄
bus adhuc vīci formidat. iscl̄ ḡ refusa
tis gētibō erudit. qñ ī q̄busdā minis
vītūtis elatio vītūtis nēa p̄primif. t̄ ipi
us fibi resistētibō discit. qd ex se maio
ra nō subigit. de hoc ec ī glo. sup teut.
sic dīr. Qm̄busdā maiora bona dat dī
nō minora vt sp̄ eoz aīmus hēat vñ se
r̄p̄hēdat. t̄ dū p̄fecti se ēē appetit nec
pñt minis se extollat in his q̄ bñ q̄ p̄
se p̄ua hēe n̄ pñt. Cadē ḡ mēs pollet
vītūtis. lascescit ex īfirmitate vītūtis q̄tū
q̄ hēe nō valet qd h̄z hūiliter seruit.
ḡ in vīna q̄q; aīa agit. vt maria lucra
p̄ferat minīa dāna. hec glo. **R** **U**no
misericors dīs iō elector p̄mētis q̄nū
ex magna pte p̄ficiat ip̄fcoſtī ex alii
pte derelinqt. q̄tenus dū appetit p̄fici
ēē t̄ nō pñt ī his q̄ accepta a dño hū
se minis extollat. qd gre. p̄mētis sic
di. **P**lerūq; oīpotēs dīs ī circo electo
rum p̄mētis q̄nū ex magna pte p̄fici
at ip̄ficas tñ ex aliq; pte derelinquit.
vt cū miris vītūtibō rūtiant ip̄fici
mīs sue redio rābescant t̄ se nequaq; te
magnis erigant cū adhuc contra min
ma inmīentes labozent. sed qz extre

ma non valent vincere. de precipuis
actibus non audeat superbitre. **N**atura quod
est omnipotens dei dispensatio ut ille
quod maiora dona praestat minorum non tribuit.
ut spiritus animus habet unde seipsum respon-
sendar. quoniam dū appetit perfecti esse sed
non potest. et laborat in hoc quod non accep-
tūt. nec elaborando proualent in his quod ac-
cepta habent se minime extollant. sed discant
qua seipsum maiora bona non habent quod in se-
metipsum quia virtus atque extrema vincere
non potest. sit itaque miro modo vna eademque
mens et viute polleat et infirmitate las-
sescat. quoniam et per prestructa sit. et ex-
perientia spiciat esse destruktam ut per bonum
quod querit et habet non vult. illud fuit humile
quod habet. hec gre. **L** Ex considerandum
quod pertingere solet frequentius ut deuoti et
religiosi viri quod mentem dum acuit con-
suetudo afficit. aut per temptationem sup semet
ipsam rapit. statim post hoc etiam eos tem-
patione sequitur. vel etiam in ipso actu punctum
onis seu per temptationis caro portum est tem-
pationibus illos impugnat. ne de dono con-
punctois aut per temptationis se extollant
De hoc brutes gre. sup ezech. sic dicitur. **C**on-
tandu quod plerique sunt quod plus per temptationem
rapit pertingitur amplius in temptatione fa-
tigat sic quibusdam sepe pertingere solet habet
proficietibus quod mente aut per suetum af-
ficit aut per temptationem sup semet ipsum rapit
statim etiam temptatione sequitur ne de his ad quod
rapta est extollatur. non per punctum et tempem
temptatione ad deum erigitur. sed temptationis sue
pondere reverberatur ad semetipsam. que
nisi temptatione aggrauerit ne per temptationem in-
flatur. et ita per temptationem elevatur ne temptationem
terror temptatione funditus deesset. in super
bius a ius caderet. et si sic temptationem pote-
meret per temptationem non lenauerit. plane in cul-
pabatur. sed mira dispensatione in quo
dā medio aīa liberatur ut neque in bonis
superbiatur. neque in malis cadat. Itē beata.

greg. de eodem. x. mora. sic dicitur. **S**eppe co-
tingit ut ad summā iam mente spūse ele-
uet. sed tamen hanc portum caro temptatione
nibz impugnat. cumque ad preplana ce-
lestia a ius ducit abiectis actōmibz illi
cite ymaginibz reverberatur. nam carnis
repente hūc stimulus sanitatis quod extra
carnē temptatione scā rapiebat. nam vna et
eandemque mente et sublevatio temptationis ob-
scurat. ut et videat intendendo quod appre-
sat et succubendo in temptatione tolerat quod
erubescat. hec gre. **N**on pius dominus electos
suos remiendo et grām suā in eis infun-
dendo solat et adiuuat. derelinquitudo
vero temptationis patet. nam si post virtutem mu-
nera nulla temptatione percuterentur. habet se
hūmōni dona ex seipsum estimaret et per nos
de hoc glari possent. et in temptatione ut
infirmitatem suā humile agnoscat. et de
genere se eis collata non eleveret. **D**icitur agit
beatus greg. iq. mora. sic dicitur. **O**pere domino eos
quos in eternū diligat aliquis ad ipsos re-
linquit. scōsetem suos dominos remiendo ad-
iuuat. derelinquitudo patet. munera firmat.
tribulationibus temptat. iusti quod per aīam
genera vocat. temptatione interrogat. **O**
Non de domino per iob dicitur. visitas eius dilucu-
lo et subito patet eū. **N**orandum quod dominus
postquam diluculo visitat subito hominem patet.
quod et accedendo corda nostra ad virtutes
puebitur. et recedendo percuti temptatione
ne permittitur. si enim post virtutem munera
nulla temptatione percutiatur. ea se habet am-
mū ex seipso gloria et ergo et firmitatis
dona habet et infirmitatem suā humile ag-
noscat. et per accessum genitum ad alta su-
stollat et per recessum quod ex seipso fit. patet.
hec greg. **S**ub hac autem alternatiū
vicissitudinē varietate videlicet genitum et tem-
pationis visitationis et patet multis
tempore homo. et oī eū quod diu in hac
vita est constitutus. sub humōni varietate
vivere. s. solutionis et temptationis.
E. liq.

Liber .II.

Dist. III. Ca. VIII.

Un de būs berū. Nota crebris viciſſi
tudinib⁹ inter gēe visitatōeſ ſeptati
onis pbarōem in ſcola vtrutū mirabiſ
liter pficit hō. viſitatione ne deficiat.
temptatōe ne ſupbiat. De hoc de būs
richar. de ſcō victo. ſup illud pplexicū
Venit maner nor remit mane dñe pſo
laciomis. vt iſez ſubsequaf nox diabos
lice tēptationis. ſub hac certe alterna
tiū viciſſitudinū varietate viuere nos
oꝝ qđiu ſumus in hac pegrinatione.

Decrīhardus. Filius.

Defidero etiā ſcire cur nonnunqđ
gēa ſubtrahif etiā deuotis ſe
iusti viri nō pñt tm̄ pſicere quantum
volunt.

Ca. VIII. Pater. V

Fili hoc ſcire de
bes qđ multe tēptationuz ſpēs
de qđvna eſt viꝫ gēe subtractione ſe
iopia deuotiomis. ſine qđ alie tēptatōes
nullā vel modicā vtrutē hñt. cū ipa ſit
qđ domus refugij ab oī tribulatōe. In
p̄. Dñſ mibi adiutor. ſe ego tēpſiciā
imimicos. Subtrahif aut nōnqđ gēa
deuotōis viris. vt p̄ hoc pbenf vtr ſir
mi ſint in fide ſpe caritate ac ceteris v
tutib⁹. nā ſubractio tam ſingulari refu
gio. ſ. deuotōe. homo quodāmō iner
mis expofitus ē hōſtib⁹ tēptationuz. ſe
ideo pauidus efficiſ ſe pufillamis mi
ſi fidei ſe ſpe firmitate ſe muniat. ſe pa
tiētia ac hūilitate ſe defendat. qui ſūc
marie hñt locū exercēdi ſe ſe magnaꝝ
gloriā pmerēdi. Fides ibi pbaſ ſi cre
daria eē. qđ iā deſut p̄gūſtū dulcedinē
expiri dulcia ſunt mimis oīa qđ de teo
crediſ ſi p̄ gustū expiam ſz gustus eoꝝ
iō ſubtrahif bonis vt fides magis ſini
taſ auſoritati ſacre ſcripture. qđ expi
entie p̄prie ſe magis hec meritoria ſit.
Gres pbaſ ſi p̄fidit deū ſibi eē p̄piciū
etiā dū flagellat. ſe ita ſtudioſe audeat

ei ſervire ſe placere in oīb⁹ ac ſi ſentiat
qđ videat eū ſibi eē placatū. Dacia p
baſ ſi nō mueruret ſe deū qđ ſi ex ſua du
nmiter ſuſtineat bñplacitū dei. ſe non
deficiat. in aduerſis humilitas pbaſ.
ſi cogiret ſe digne puniri qđ ſi fit indig
nus pſolatiōe ſpūali. ſe iuſtificet deū
qđ iuſte iudicauerit puniendo reū ſe
gratū bñſicio pñmādo pſolatōis inter
ne tm̄ nobis dñs deus placere. tm̄ tele
muſ eū diligere qđ ſi nos puniſt. ſicut qđ
nos pſolaf. qđ tā pia intentōe nos pu
nit ut purget. ſic blandif ſe pſolatōis
iuternē de minimis etiā bñſicioſ grāſ
agere ſe minimas culpas ſe negligenti
aſtimere ſe cauere ſe minima queqđ ad
uersa diſcere patiēter tolerare. de opu
lenta ei mēſa multe mice imo aliqđ ſeu
ſta qđqđ decidūt. Sic hō habūdang
diuerſis pſolationū donis plurima bñ
ſicia dei fine debita grārūactiōe pterit
plurimas grāſ negligit ope exercere
plurima pua reputat que magna ſunt
plurima nō agnoscit. H̄z bis oīb⁹ ſu
tractis ſicut virvidēs paupertē ſuā re
colit qđrū prius habuit ſe potuit qđ iam
non h̄z ſe ſicut mēdicus famelicus mo
dicā buccellā gratācer accipit ſe ſtudi
viliſpendit. ſic iſte ad ſe reuertens inci
pit colligere. que pñm̄ negligenter p
terivit. vñ ppter hoc etiā minimae cul
pas cauere doceat. qđ timendū nobis
eſt. ne forte ex culpis nēis ſe magnitu
dine nēa ſit nobis ſubtracta gēa. vt eā
recupemus cauēdo negligentias. qđ
admisimus i ſāta libertate. Discamus
qđ oīa pctā. p posſe cauere qđ p̄ his qđ feci
mus oīa aduersa hūilitate pati ſe oīb⁹
beneficiōs dei debita pſiderationem cu
gratiarum actione exhibere ſemper. ſe
gratiā dei nō in vacuū recipi. vt digni